

[Simonsen.]

pengeordningen, så jeg synes i høj grad, man har grund til at understrege, at der er en meget positiv udvikling i gang.

Jeg skal undlade at karakterisere konsekvenserne af socialdemokratiets ændringsforslag. Jeg vil blot sige, at efter de beregninger, vi har fået, vil alene ophævelsen af karenstidsreglerne bevirke merudgifter for staten på 130-145 mill. kr. Da der ligger en lang række andre ændringer på bordet, tror jeg, enhver vil være klar over, at det vil være umuligt at gennemføre disse forhøjelser i denne foketingssamling.

Jeg synes også, det er interessant nærmere at høre om, hvordan finansieringen skal finde sted af det, som socialdemokratiet her ønsker gennemført. Der står ikke i ændringsforslaget noget som helst om, at bidragene fra parterne skal forhøjes, og når der ikke gør det, må man gå ud fra, at dette ikke skal ske, og at det er staten, der dermed skal overtage en endnu større andel af disse udgifter. Det finder jeg uheldigt, og jeg kan ikke se, at der vil være nogen som helst mulighed for at komme ud af denne situation. Jeg tror ikke, der er nogen organisationer, som i forhandlinger vil gå ind på at forhøje bidragene, hvis man først gennem lovgivningen har stadfæstet, at fordelingen skal være den her angivne.

Vi har nu i 11. time fået underændringsforslag fra VS, og man kan da sige, at der efterhånden er gået inflation i procenterne, for nu er vi oppe på de 100 pct. Jeg må derfor på mit partis vegne afvise såvel socialdemokratiets og SFs som VSs ændringsforslag og anbefale, at man stemmer for det af socialministeren fremsatte lovforslag.

P. E. Eriksen: Som allerede nævnt af hr. Simonsen har vi nogle gange drøftet dette spørgsmål og de problemer, der er forbundet med ændringer af disse forhold.

Vi er også fra venstres side interesseret i en positiv løsning af disse problemer, en løsning på baggrund af hele den samfundsudvikling, vi står over for, og når hr. Helge Nielsen stiller spørgsmålet om vor personlige stilling til de foreslåede ændringer og om de tanker, vi gør os, må vi derfor svare, at også vi er inde på spørgsmålene om karenstidens bortfald, dækning af tabt arbejdsfortjeneste, forsørgerbegrebets ophævelse og alle de

øvrige spørgsmål i den forbindelse; vi ønsker det blot bedømt og set på som en helhed. Det afgørende er, at vi ikke taber af syne, hvordan vi vil ordne dette, og derfor henviser vi til de tanker, som man gør sig i socialreformkommissionen. Vi er vidende om, at vi i hvert fald inden længe kan begynde sådan at skimte noget af hele sigtet med korttidsydelse og langtidssikring, men også en afbalancering af hele problemet, hvor vi stiller op, hvilke ting det er vi vil fremme på den ene eller anden måde set under en helhed.

Jeg erindrer ganske tydeligt, at den tidligere socialminister hr. Kaj Bundvad, da vi drøftede disse problemer, erklærede, at kommissionen ikke måtte blive en sovepude, og jeg vil i hvert fald understrege, at vi til enhver tid var rede til at følge de tanker op, som kunne være med til at fremme en lovgivning, der kunne gøre det bedre og sikrere. Det er simpelt hen baggrunden. Som jeg sagde her til at begynde med: vi er interesseret i yderligere forbedringer, men ønsker at se helhedssigtet. Derfor kommer vi ikke med undskyldninger, men spørger kun: hvordan løser vi de problemer også set i forhold til andre samfundsgrupper og deres forhold?

Derfor kan vi, som vi også har givet udtryk for tidligere, tiltræde det lovforslag, der ligger på bordet her, tiltræde de tanker, som socialministeren har fremført. Vi har også bedømt forslaget ud fra de økonomiske muligheder, der er i dag, og derfor må jeg sige, at de ændringsforslag, der fra forskellig side er stillet, kan vi ikke anbefale fra mit partis side. Vi anbefaler at støtte lovforslaget, som det er fremsat af socialministeren, og at stemme imod de stillede ændringsforslag.

Valbak: Der er vist grund til her som ved tidligere lejligheder at slå én ting fast: udgangspunktet for drøftelsen er et regeringsforslag om forbedringer af sygeforsikringsloven på det bestående grundlag. Det lovforslag, som regeringen har fremsat, roterer om tre punkter, og heraf er ændringen af dagpengeydelsen fra 50 kr. til 67,50 kr. den vigtigste, i hvert fald den dyreste. Det fremsatte lovforslags tre punkter er der jo bred enighed om og altså også om, at de 70 mill. kr., det koster, er givet godt ud.